

KOMUNIKACJA INTERPERSONALNA

Jest niezbędnym narzędziem do nawiązywania i utrzymywania relacji społecznych. To dzięki komunikacji wymieniamy się myślami, pomysłami, obserwacjami, ostrzegamy się nawzajem przed potencjalnymi zagrożeniami, rozpalamy konflikty i budujemy sojusze. Każdy z nas rodzi się z wachlarzem umiejętności w tym zakresie, jednak w wyniku doświadczeń, socjalizacji i różnych procesów uczenia się rozwija swój zakres kompetencji w obszarze interakcji interpersonalnych. To prawda, że jak każda inna umiejętność, mamy tendencje lub skłonności, które wpływają na naszą skuteczność w danej dziedzinie, ale komunikację, jak każdą inną umiejętność, można wytrenować. Warto przyjrzeć się temu, w jaki sposób odnosisz się do ludzi – jak kształtują naszą rzeczywistość i które jej elementy należy poprawić. To, w jaki sposób się komunikujemy, wpływa na nasze relacje rodzinne, życie prywatne i zawodowe. Właściwie nie ma obszaru życia niezwiązanego w jakimś stopniu z komunikowaniem się.

Komunikacja interpersonalna jako relacje rodzinne

Ponieważ komunikacja kształtuje charakter wzajemnych relacji, uważana jest za najważniejszy czynnik interakcji międzyludzkich w rodzinie. Sposób, w jaki członkowie rodziny komunikują się ze sobą, jest przedmiotem badań teoretycznych i empirycznych dotyczących rodzin. Każda rodzina ma swoje własne cechy komunikacji, ponieważ brak komunikacji jest niemożliwy; nawet unikanie komunikacji jest sposobem komunikacji. Właściwa komunikacja między partnerami jest niezbędna na każdym etapie rozwoju związku małżeńskiego i rodzinnego. Treść, częstotliwość i jakość komunikacji mają znaczenie.

Komunikacja jest najskuteczniejszym sposobem zapobiegania i rozwiązywania konfliktów.

Więź między rodzicami, relacje między nimi mają ogromny wpływ na rozwój osobowości dziecka. To, co rodzice mówią przy dziecku, ich opinia o ludziach, ich postawa w szczególnie trudnych sytuacjach, stopniowo kształtują punkt widzenia dziecka i kształtują jego kodeks postępowania. Nie tylko słowa i gesty skierowane do dzieci mają na nie wychowawczy wpływ. Najskuteczniej dokonuje się to w codziennym, zwyczajnym życiu

rodzinnym, w którym dziecko uważnie obserwuje i uczestniczy. To, jak dziecko czuje się w rodzinie, wpływa na jego stosunek do rodziców, chęć kontaktu z nimi lub oddzielenia się od nich. Kiedy klimat emocjonalny w rodzinie jest dla dziecka stresujący i tworzy napięcie między dzieckiem a rodzicem, powszechnym sposobem radzenia sobie z sytuacją staje się budowanie jak największego dystansu między nimi. Tym samym pojawienie się barier w dostępie stwarza istotną przeszkodę w edukacyjnym wpływie rodziców. Rodzice, którzy izolują swoje dzieci od nich, mają mniejsze szanse na pozytywny wpływ na ich zachowanie, ponieważ po pierwsze skuteczny wpływ jest niemożliwy bez interakcji, a po drugie, alienacji od rodziców często towarzyszy kwestionowanie, a nawet odrzucenie wartości. Są obecni. Wychowawcze oddziaływanie rodziców możliwe jest jedynie w warunkach prawidłowej interakcji z dziećmi.

Każda rodzina charakteryzuje się pewnym systemem relacji między jej członkami, co prowadzi do określonego systemu ról i pozycji rodziców i dzieci. Nie jest to jednak system stały, to etap życia rodzinnego zdeterminowany wiekiem i poziomem rozwoju dziecka, w którym nieustannie zmieniają się: sposób przyznawania nagród i kar, sposoby wypełniania obowiązków są przypisane, nakazy i zakazy regulują normy zachowania i kształtują system wartości dzieci. W systemie tym jednak rola rodzica odgrywana jest poprzez więź emocjonalną między rodzicem a dzieckiem oraz rodzaj i jakość interakcji między wszystkimi członkami rodziny, wyrażającą się w życzliwości, czułości, dotyku i współpracy, a także prawo dziecka do wolności działania. Szanuj jego/jej godność jako jednostki. Właściwe więzi, jakie dziecko tworzy z rodzicami, będą wzorcami kształtującymi jego późniejsze relacje (osobiste i społeczne).

Dlatego więź międzyludzka kształtowana w relacji rodzinnej wydaje się być rzeczą bardzo ważną dla człowieka. Właściwa atmosfera rodzinna wiąże się z wyrażaniem uczuć i odpowiednią ekspresją, co z kolei zależy od osobistych umiejętności komunikacyjnych rodziców i nabywanych przez dzieci. Umiejętności te nabywa się będąc razem, czyli rozmawiając, jedząc obiad, odrabiając lekcje i bawiąc się, ale także podczas rodzinnych uroczystości i kultywowania rodzinnych tradycji.